

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (147.)
w dniu 13 lutego 2014 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Liberii o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Nowym Jorku dnia 7 sierpnia 2013 r. (druk senacki nr 561, druki sejmowe nr 2035 i 2069).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Kuala Lumpur dnia 8 lipca 2013 r. (druk senacki nr 562, druki sejmowe nr 2036 i 2070).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 563, druki sejmowe nr 2095, 2122 i 2122-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego
Piotr Gruszczyński)

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Witam państwa na dzisiejszym posiedzeniu, na kolejnym posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Proszę państwa, dzisiejszy porządek obrad komisji obejmuje trzy ustawy. Dwa pierwsze punkty dotyczą ustaw ratyfikacyjnych, a punkt trzeci dotyczy ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Witam kolegów senatorów oraz Ministerstwo Finansów reprezentowane przez pana ministra Janusza Cichonia.

Proszę państwa, zgodnie z pewną formułą mam takie pytanie: czy w posiedzeniu uczestniczą przedstawiciele podmiotów prowadzących działalność lobbingsową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa? Nie ma takich osób.

Proszę państwa, przedstawiłem porządek obrad dzisiejszego posiedzenia. Czy ze strony panów senatorów są jakieś uwagi do tego porządku? Nie ma.

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, aby sprawnie przeprowadzić dzisiejsze posiedzenie, mam taką propozycję: jeśli chodzi o punkt trzeci, to jest trzynaście poprawek zaproponowanych przez Biuro Legislacyjne, więc po przedstawieniu danej poprawki będę prosił o stanowisko ministerstwa i ewentualną debatę, a po omówieniu każdej poprawki odbędzie się głosowanie. Myślę, że generalnie zaoszczędzi nam to czas i pozwoli, abyśmy mogli bardziej skupić się na tej materii merytorycznej.

Punkt pierwszy: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Liberii o wymianie informacji w sprawach podatkowych, podpisanej w Nowym Jorku dnia 7 sierpnia 2013 r.

Oddaję głos przedstawicielom ministerstwa.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń:

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Tak naprawdę jest to kolejna umowa, która umożliwia współpracę pomiędzy organami podatkowymi, w gruncie rzeczy stanowi ona element prewencji przed unikaniem

opodatkowania i nadużyciami podatkowymi. Tak jak wcześniej przyjmowane umowy jest ona wzorowana na modelowej konwencji OECD i jest umową zawartą z krajem, który znajduje się na liście krajów stosujących szkodliwą politykę podatkową określonej rozporządzeniami ministra finansów z ubiegłego roku, z kwietnia 2013 r. Liberia po ratyfikowaniu tej umowy zostanie wykreślona z tej listy. Tak jak mówiłem, zawarliśmy takie umowy z kilkunastoma innymi krajami i terytoriami. Jest to także element pewnej polityki, którą prowadzimy, ma ona zabezpieczać nasz kraj przed nadużyciami podatkowymi i unikaniem opodatkowania. To tyle.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Proszę państwa, jest to cykl ustaw, które pojawiały się już na naszych posiedzeniach komisji, do tej pory nie budziły one kontrowersji. Zadam jednak pytanie: czy ktoś z panów senatorów lub zaproszonych gości chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Wnoszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto jest za? (4)

Jednogłośnie za. Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, punkt drugi to rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Umowy, podpisanych w Kuala Lumpur dnia 8 lipca 2013 r.

Panie Ministrze, przekazuję panu głos.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń:

Jest to kolejna umowa, trochę inna, bo ta wcześniejsza dotyczyła wymiany informacji, a ta jest umową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków zawartą właśnie z Malezją. Tu, podobnie jak w przypadku wielu innych umów, mówimy tak naprawdę o zmianie umowy, która obowiązywała do tej pory. Umowę z rządem Malezji podpisaliśmy w 1977 r., czyli naprawdę bardzo dawno temu. Zmieniły się realia gospodarcze, a także standardy, jeśli

chodzi o współpracę międzynarodową. Ta umowa spełnia standardy określone w ramach OECD i generalnie zmierza do tego, abyśmy zapobiegali unikaniu opodatkowania, a także zabezpieczali polskie i zagraniczne podmioty, z Malesji, przed podwójnym opodatkowaniem. To tyle.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos odnośnie tej ustawy? Nie widzę chętnych.

Wnoszę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto jest za? (4)

Jednogłośnie za.

Proszę państwa, wracam do punktu pierwszego i zwracam się do panów senatorów. Kto byłby zainteresowany tym, żeby przedstawić na posiedzeniu Senatu ustawę o ratyfikacji umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Liberii? Kto by się tego podjął?

Proponuję, by był to pan senator Martynowski.

Czy wyraża pan zgodę, Panie Senatorze?

(*Senator Marek Martynowski*: Tak.)

Dziękuję bardzo.

Punkt drugi, czyli podobna ustawa, dotyczy ona umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Malesji.

Który z kolegów senatorów jest gotów podjąć się przedstawienia tej ustawy?

Proponuję, by był to pan senator Kopeć.

Dziękuję bardzo.

Kolejna ustawa to ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Panie Ministrze, przekazuję panu głos.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń:

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

To jest ustawa, która tak naprawdę zmierza do takiego kompleksowego uregulowania zasad odliczania i rozliczania VAT w odniesieniu do wszystkich wydatków dotyczących samochodów osobowych oraz innych pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t. Naszym zdaniem ta ustawa wychodzi naprzeciw oczekiwaniom polskich przedsiębiorców, opiera się ona na głębokiej analizie tego, jak inne kraje radzą sobie z tym problemem odliczania VAT od wydatków związanych z tego typu samochodami. Warto powiedzieć, że jeśli chodzi o Europę, to trzynastcie państw członkowskich co do zasady stosuje całkowity zakaz odliczania podatku z tytułu nabywania tego typu pojazdów. W sześciu państwach członkowskich stosowane jest częściowe ograniczenie w odliczaniu podatku, chodzi o Włochy, Wielką Brytanię, Rumunię, Łotwę, Belgię i Hiszpanię. W gruncie rzeczy chcemy dołączyć do tej grupy. W tych sześciu krajach, o których mówię, wysokość

stosowanego częściowego odliczenia podatku waha się w granicach od 40% do 85%. W większości to odliczenie wynosi 50%. Przynajmniej jeśli chodzi o naszą propozycję, mówimy tu o odliczeniu podatku według formuły 50-50-50, będzie można odliczyć 50% VAT od wydatku związanego z zakupem samochodu. Mówimy o mieszanym wykorzystaniu pojazdów, czyli wykorzystaniu w działalności gospodarczej, a także do celów prywatnych. Mówiąc w skrócie, formuła 50-50-50 oznacza, że 50% VAT będzie można odliczyć przy zakupie samochodu, 50% VAT będzie można odliczyć od wydatku na paliwo i 50% – od wydatku na serwis. Jednocześnie zakładamy możliwość pełnego odliczenia VAT w sytuacji, kiedy samochód służy wyłącznie do celów prowadzonej działalności gospodarczej. Mówiąc o tej formule 50-50-50, muszę jednak sformułować zastrzeżenie, które pojawiło się już w trakcie prac nad ustawą, a nie zostało ono zawarte we wniosku derogacyjnym, chodzi o przesunięcie w czasie terminu dotyczącego możliwości odliczenia 50% VAT od wydatku związanego z zakupem paliw do napędu pojazdów, o których mówimy.

Zatem jeszcze raz powtarzam, że możliwość pełnego odliczenia VAT jest zakładana w sytuacji, kiedy pojazd służy tylko i wyłącznie do celów prowadzonej działalności gospodarczej, a w sytuacji, kiedy mamy do czynienia z mieszanym użytkowaniem – a tak naprawdę jest to podstawowa formuła i forma wykorzystywania pojazdów w polskim życiu gospodarczym – mówimy o możliwości odliczenia 50% VAT, co stanowi bardzo istotne uproszczenie, jeśli chodzi o samo rozliczanie VAT.

Oczywiście są kraje, w których mamy do czynienia z możliwością pełnego odliczenia VAT. Przypomnę, że po wejściu w życie tej ustawy w Polsce też będzie taka możliwość. Te kraje, które stosują to pełne odliczenie VAT, to Czechy, Finlandia, Holandia, Luksemburg i Niemcy. W większości przypadków to pełne odliczenie VAT związane jest też z pewnymi dodatkowymi obowiązkami. W Polsce zresztą także tak będzie, jeśli chodzi o ewidencję, bo pełne odliczenie VAT będzie związane z prowadzeniem pełnej ewidencji wykorzystania pojazdu, poza wyjątkowymi sytuacjami, ale co do zasady mówimy o tej ewidencji. W tych krajach, które wymieniłem – na przykład w Czechach, które jako nasz sąsiad są bardzo często przywoływane w dyskusjach – stosowane rozwiązania polegają na tym, że możliwe jest 100% odliczenie podatku, ale tak naprawdę każdy podatnik określa, w jakich proporcjach używa pojazdu i prowadzi ewidencję, która podlega kontroli. Jeśli te proporcje są określone niewłaściwie, to stosowany jest system kar, tak naprawdę korekt, ale także kar związanych z nie takim użyciem, jak deklarowane. Wobec tego jest to dość skomplikowana formuła.

Nasza propozycja wydaje się zdecydowanie prostsza, jak mówię, będzie możliwość odliczenia 100% VAT w przypadku, kiedy używamy samochodu wyłącznie w działalności gospodarczej, a w przypadku mieszanego użytkowania będzie stosowane uproszczenie w postaci formuły 50-50-50, po to, żeby uniknąć prowadzenia skomplikowanej ewidencji, a także ewentualnych niedomówień i nieścisłości, jeśli chodzi o kontrolę. W jakiejś perspektywie chcemy dokonać takiej pogłębionej analizy tego, w jakich proporcjach tak naprawdę pojazdy są użytkowane,

jeśli chodzi o to mieszane użytkowanie. Nawiasem mówiąc, tego wymaga od nas także Komisja Europejska, zostało to zawarte w derogacji.

Na marginesie mogę powiedzieć, że badania prowadzone w różnych krajach – jeśli dobrze pamiętam, ostatnio opublikowano wyniki takich badań prowadzonych w Belgii i w Holandii – wskazują na to, że w ramach tej mieszanej formuły wykorzystywania pojazdów samochodowych do celów prywatnych i gospodarczych 70–80% to użytkowanie samochodów do celów prywatnych. Wobec tego, biorąc pod uwagę doświadczenia innych krajów oraz badania i analizy, uważamy, że to proponowane przez nas odliczenie 50% VAT ma sens. Oczywiście można mówić o przypadkach, w których te proporcje mogą być różne w zależności od rodzaju biznesu, ale decydujemy się na pewne uproszczenie, które, naszym zdaniem, jest korzystne dla biznesu, dla ludzi prowadzących działalność gospodarczą, którzy wykorzystują pojazdy także do celów prywatnych.

Warto też zwrócić tutaj uwagę na aspekt finansowy. W porównaniu z rozwiązaniami z 2013 r. rozwiązania, które proponujemy, wpłyną na wyraźne uszczuplenie dochodów budżetowych. Przy założeniu, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 kwietnia 2014 r., ten ubytek w 2014 r. będzie sięgał blisko 1 miliarda zł, będzie to 939 milionów zł, w 2015 r. będzie to 1 miliard 376 milionów zł, a w 2016 r. – 2 miliardy 601 milionów zł, co w praktyce oznacza, że te środki zostaną w dyspozycji osób prowadzących działalność gospodarczą. Trzeba by dokonać korekt związanych z opłatą podatku dochodowego, siłą rzeczy przy tych niższych kosztach pojawi się większy podatek dochodowy, należałoby zrobić taką korektę. Zyskają też na tym trochę samorządy, bo przypominę, że jeśli chodzi o podatek dochodowy, to ich udział jest bardzo istotny. To tyle, jeśli chodzi o wstęp.

Bardzo proszę Wysoką Komisję o przyjęcie tego przedłożenia rządowego. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Tak jak wspomniałem, Biuro Legislacyjne przygotowało poprawki, w związku z tym przekazuję głos panu mecenasowi.

Proszę bardzo.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziękuję bardzo.

Szymon Giderewicz, legislator.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Uwagi Biura Legislacyjnego sprowadzają się do uwag szczegółowych. Pierwsza z nich dotyczy art. 1 pktu 4 nowelizacji, czyli art. 86a ust. 3 pktu 2 ustawy o VAT. Zgodnie z tym przepisem prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o pełną kwotę podatku naliczonego dotyczy wydatków związanych z towarami montowanymi w samochodach osobowych, jeżeli przeznaczenie tych towarów wskazuje obiektywnie na możliwość ich wykorzystania wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika. Powstaje pytanie

o samą wartość normatywną zwrotu „wskazuje obiektywnie”. Naszym zdaniem zasadne powinno być wykreślenie tego zwrotu jako niewnoszącego niczego do tego przepisu. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ministerstwo mogłoby się do tego odnieść?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń: Bardzo proszę pana dyrektora Tratkiewicza o wypowiedź.*)

Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów Tomasz Tratkiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Nie możemy zgodzić się z uwagą pana mecenasa. Ta kwestia była dość mocno dyskutowana z Rządowym Centrum Legislacji, a także z Biurem Legislacyjnym Sejmu. Istniało podobne sformułowanie odnoszące się do określenia użytku wyłącznie do działalności gospodarczej, było to sformułowanie: „obiektywne kryteria”. Jeśli chodzi o tamten przypadek, wspólnie doszliśmy do wniosku, że to słowo „obiektywne” jest zbędne, a akurat w tym przypadku wszyscy byli zgodni, że to słowo „obiektywnie” jak najbardziej powinno zostać, bo chodzi o to, że ten towar musi być obiektywnie wykorzystywany wyłącznie w działalności gospodarczej. Może najlepiej będzie, jeśli zobrazuję to na przykładach. W uzasadnieniu do projektu wskazaliśmy przykład taksometru, który nie może być używany w celach prywatnych, więc obiektywnie może on być wykorzystany wyłącznie w działalności gospodarczej, a już na przykład bagażnik dachowy do samochodu obiektywnie nie może być wykorzystany wyłącznie w działalności gospodarczej, bo może też być wykorzystywany do celów prywatnych. Dlatego, według nas, to słowo „obiektywnie” powinno zostać w tym przepisie.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chce odnieść się do tej poprawki?

Proszę, udzielam pani głosu, ale mam taką uwagę: proszę, by każda osoba, która zabiera głos, przedstawiła się imieniem i nazwiskiem. Dziękuję.

Dyrektor Departamentu Prawnego w Biurze Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji Magdalena Osińska:

Magdalena Osińska, polska organizacja...

(*Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński: Przepraszam, proszę włączyć mikrofon. Każde posiedzenie jest nagrywane, dlatego nam na tym zależy. Dziękuję.*)

Witam szanownych państwa.

Magdalena Osińska, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji.

Ja chciałabym odnieść się do tego samego punktu, o którym mówił pan dyrektor. Wątpliwości przedsiębiorców budzi właśnie to, że w projekcie, to znaczy już w ustawie zostały zamieszczone niezdefiniowane określenia. To określenie, na które zwrócił uwagę pan mecenas, według nas też jest bardzo problematyczne. Po dokonaniu analiz w firmach doradcy podatkowi już mają bardzo duży problem z wieloma określeniami wprowadzanymi tą ustawą. Może się okazać, że słuszne założenia ustawy właśnie przez wiele niedookreślonych pojęć tak naprawdę zostaną... Te pojęcia spowodują, że przedsiębiorcy nie będą mogli realnie korzystać z tego prawa. Nasze wątpliwości budzą określenia, takie jak „eksploatacja”, „użytkowanie” czy to pojęcie „obiektywnie”. Dlatego, że powstaje problem, jak rozumieć na przykład przepisy związane z wydatkami za parkowanie pojazdów czy fakturami za przejazd autostradą i za czynsz najmu samochodu. Jest tutaj bardzo wiele takich pojęć, które jeszcze w ramach wyjątku warto byłoby zamieścić w poprawce do ust. 3 art. 86a. My przygotowaliśmy taką poprawkę, tylko trochę późno ją przystaliśmy i może nie mieli państwo okazji się z nią zapoznać. Proponujemy, żeby dodać sformułowanie: „do wydatków obiektywnie niepowiązanych ściśle z danym pojazdem samochodowym nie stosuje się map drogowych, przejazdów autostradą, zestawów głośnomówiących, odmrażaczy”. Jeżeli chodzi o sieci handlowe, to używane są takie samochody, które nie mają szans być wykorzystywane do celów prywatnych, są to duże samochody dostawcze. Przedsiębiorca musi zaś ponieść koszty, wyposażyć pojazd choćby w systemy nawigacji, każdy samochód jest nawigowany, tych kosztów nie będzie można zaliczyć... Podczas kontroli będzie właśnie bardzo dużo problemów interpretacyjnych związanych z tym, jak będzie można zakwalifikować te wydatki, czy będzie można odliczyć 100% VAT, czy 50%. Ta szczegółowa ewidencja doprowadzi też do tego, że przedsiębiorcy po prostu nigdy nie będą do końca pewni, czy tak naprawdę dokonali właściwego zakwalifikowania wydatków. Prosilibyśmy o umieszczenie choćby takich podstawowych określeń w ust. 3 jeszcze właśnie w ramach tego wyjątku.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, czy mógłby pan odnieść się do tych uwag i ewentualnie do tej poprawki? Dziękuję.

Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów Tomasz Tratkiewicz:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

W rządzie też odbyła się dyskusja właśnie na temat katalogu tych wydatków. Tak jak wcześniej... Być może ta obserwacja Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji

byłaby aktualna, gdyby katalog był otwarty, ale po wprowadzonych poprawkach, jeszcze przed przyjęciem przez Komitet Stały Rady Ministrów, my zamknęliśmy ten katalog. To jest zamknięty katalog wydatków, a jeśli chodzi o te wątpliwości co do tych konkretnych wydatków, które teraz państwo podnosicie, to informacje dotyczące tych wydatków znajdują się w konkretnych pozycjach w art. 86a ust. 2. Jeśli chodzi o faktury za przejazdy autostradą i faktury za parkowanie samochodu czy raczej wydatki związane z tymi czynnościami, to przepisy dotyczące tych wydatków znajdują się w pktcie 3, są to przepisy związane z użytkowaniem tych pojazdów. Razem z legislatorami ustaliliśmy, że właśnie ten katalog będzie obejmował tego typu sytuacje, a przepis dotyczący faktury za czynsz najmu będzie zawarty w ust. 2 pktcie 2. Wydaje mi się, że jest to bardzo ładnie skatalogowane, jeśli chodzi o tę stronę wydatków. Nie jest to zbiór otwarty, więc nie ma żadnych wątpliwości związanych z tym, że będziemy próbowali włączać do niego to, co nie zmieści się w tym katalogu.

Jeśli chodzi o tę poprawkę, to – z tego, co widzę – są to towary, które mogą służyć do takich i do takich celów. Mapa drogowa, zestaw głośnomówiący czy odmrażacze mogą być też używane w pojazdach, które są wykorzystywane w różnych celach, nie służą one tylko do celów związanych z działalnością gospodarczą. W naszej ocenie ta poprawka jest wbrew logice, którą kierujemy się w już uchwalonej ustawie. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby wypowiedzieć się w tej sprawie?

Proszę bardzo.

Ekspert w Konfederacji Lewiatan Tomasz Michalik:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Dziękuję bardzo.

Tomasz Michalik, Konfederacja Lewiatan.

Chciałbym zwrócić uwagę na dwa elementy. Pierwszy to sformułowanie „wskazuje obiektywnie”. Przeznaczenie nie może wskazywać inaczej niż obiektywnie, zwłaszcza że odnosimy się do tych towarów – jak mówi projekt – a zatem towarów montowanych w konkretnych pojazdach samochodowych. To przeznaczenie tych towarów zawsze będzie mogło wskazywać możliwość ich wykorzystania wyłącznie w sposób obiektywny, więc mamy tu do czynienia z pewnego rodzaju nadregulacją.

Jeśli mogę jeszcze coś dodać, to odniosę się do tej propozycji poprawki, która została zgłoszona i omówiona przez panią z organizacji POHiD, i do tego, o czym powiedział pan dyrektor. Przypuszczalnie te wydatki mogłyby zostać uznane za związane wyłącznie z działalnością gospodarczą, jeżeli dotyczyłyby wyłącznie samochodów, które są wykorzystywane wyłącznie w prowadzonej działalności gospodarczej. Jak sądzę, tego rodzaju zmiana mogłaby rozstrzygnąć te wątpliwości. Dziękuję uprzejmie.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, sądzę, że jeśli chodzi o tę poprawkę, dyskusja została zakończona. W związku z tym mam pytanie do pana ministra: jakie jest stanowisko rządu w sprawie tych poprawek po tych wszystkich uwagach?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Janusz Cichoń:**

Prosimy o ich odrzucenie.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Czy ktoś z panów senatorów podejmuje się przejęcia tych poprawek? Nie widzę chętnych.

Panie Mecenasiu, proszę o przedstawienie następnego punktu, jeśli chodzi o poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga, która odnosi się do art. 86a ust. 4 pktu 1 ustawy o VAT. Zgodnie z tym przepisem pojazdy samochodowe są uznawane za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej, jeżeli sposób ich wykorzystania wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Przepis ten może budzić wątpliwości interpretacyjne, jeśli miałby być rozumiany tak, jak chce tego uzasadnienie do projektu ustawy. Zgodnie z tym uzasadnieniem w przypadku osób fizycznych, które prowadzą działalność gospodarczą w swoim miejscu zamieszkania – uzasadnienie podaje na przykład przypadek architekta – należy uznać, że posiadany przez te osoby samochód wykorzystywany w działalności gospodarczej co do zasady jest również używany do celów prywatnych. Nie można bowiem obiektywnie stwierdzić, że samochód jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej, jeśli sposób jego wykorzystania umożliwia na przykład jego użycie w czasie wolnym. Tak rozumiany przepis, czyli rozumiany jako wykluczający możliwość uznania pojazdu za pojazd używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność jednoosobową w miejscu zamieszkania, może budzić wątpliwości czy mógłby budzić wątpliwości, oznaczałoby to bowiem nieuzasadnione różnicowanie podatników ze względu na formę prowadzonej działalności. Jest pytanie, czy w istocie ten przepis ma być tak rozumiany. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Przekazuję głos ministerstwu.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz Cichoń: Pan dyrektor. Bardzo proszę.*)

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Wydaje mi się, że uwaga pana mecenasa, która zmierza chyba do tego, że chodzi tu o jakieś zróżnicowanie ze względu na formę tej działalności, jest nieuzasadniona. My nie różnicujemy podatników ze względu na formę prowadzonej działalności, nie mówimy, że na przykład osoba fizyczna byłaby inaczej traktowana niż osoba prawna – bo chyba wtedy mielibyśmy do czynienia ze zróżnicowaniem, jeśli chodzi o formę prowadzonej działalności – tylko wskazujemy, że w sytuacji, gdy osoba fizyczna prowadzi działalność w miejscu zamieszkania – podam może taki bardziej jaskrawy przykład – i posiada jeden samochód do swojej dyspozycji, nie ma możliwości, żeby nie używała tego samochodu także do celów prywatnych. To staraliśmy się wskazać w uzasadnieniu, poprawiliśmy to uzasadnienie w trakcie konsultacji społecznych i zewnętrznych, wpisaliśmy, że jeśli ktoś prowadzi działalność w miejscu zamieszkania, co do zasady będzie to użytek mieszany. Ja osobiście nie potrafię sobie wyobrazić sytuacji... Chyba że będzie to taka sytuacja, że ktoś posiadałby kilka samochodów i zabezpieczyłby je przed możliwością wykorzystania w celach prywatnych, nie wiem, w czasie weekendów czy w czasie wolnym od prowadzonej działalności. Wówczas można oczywiście rozważać, czy dany samochód nie będzie wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej. Jeśli jednak ktoś ma jeden samochód w firmie jednoosobowej, to ja nie sądzę, że nie będzie on używał tego samochodu również do celów prywatnych, choćby nawet sporadycznie. Traktuję tę uwagę pana mecenasa chyba bardziej jako uwagę do uzasadnienia niż do treści ustawy, bo – jak podkreślam – w ustawie, w przepisie nie ma zróżnicowania ze względu na formę prowadzonej działalności. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, czy ktoś chciałby zabrać głos odnośnie tego punktu?

Proszę bardzo.

**Ekspert w Konfederacji Lewiatan
Tomasz Michalik:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Tomasz Michalik, Konfederacja Lewiatan.

Chciałbym zwrócić uwagę na troszeczkę inne zagadnienie. Zgadając się z wypowiedzią pana dyrektora, chciałbym zwrócić uwagę na to, że w ust. 4 projekt ustawy różni dwie możliwości, czyli taką sytuację, kiedy sposób wykorzystywania pojazdów wyklucza możliwość ich użycia do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, oraz taką sytuację – opisaną w pkt 2 – kiedy konstrukcja pojazdów wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych

z działalnością gospodarczą. Tamten zapis ma jeszcze dodatkowe elementy, o których później pan mecenas na pewno będzie jeszcze mówił. Mając na uwadze ten przykład, który usłyszeliśmy, możemy zadać sobie pytanie, czy rzeczywiście w takiej sytuacji odniesienie do tej konstrukcji nie może być zastosowane również w pktcie 1, podobnie jak w pktcie 2 ust. 4, który mówi o tym, że konstrukcja pojazdów wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą jest nieistotne. Bo w podanym przykładzie, czyli przykładzie tego architekta czy prywatnego przedsiębiorcy, podatnik ma jeden samochód i wykorzystuje go przede wszystkim do działalności gospodarczej, a także do tego, żeby dojechać do domu z biura i wrócić do tego biura z domu. Czy nie byłoby zasadne, aby w pewnym sensie użycie do celów innych niż działalność gospodarcza, które jest ujęte w pktcie 2, zostało również ujęte w pktcie 1, bo jest to normalna forma, normalny sposób prowadzenia działalności i, jak sądzę, nie ma w tym niczego nadzwyczajnego czy niepokojącego. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Proszę, przekazuję pani głos.

**Dyrektor Departamentu Prawnego
w Biurze Polskiej Organizacji
Handlu i Dystrybucji Magdalena Osińska:**

Magdalena Osińska, POHiD.

Ja chciałabym zwrócić uwagę na ewidencję, o której już wspomniałam. W przypadku przedsiębiorców, którzy posiadają bardzo duże floty samochodów, będzie ona... Wszyscy przedsiębiorcy zostali tu zrównani tak jakby do jednego poziomu, ci mali, o których była tutaj mowa, i ci, którzy posiadają ogromne floty samochodów. Należy zwrócić uwagę na to, że takie przedsiębiorstwa będą musiały prowadzić bardzo szczegółową ewidencję, a samo zastosowanie samochodów wskazuje na to, że nie ma żadnej możliwości użycia ich do celów prywatnych. Te przewidziane wymagania nakładają szereg obowiązków na przedsiębiorców, można powiedzieć, ciężary nie do udźwignięcia, bo tak naprawdę kontrole będą pewnie podważały prowadzenie tej ewidencji. Wymagania dotyczące ewidencji są bardzo szczegółowo wymienione w tych punktach, tak naprawdę może się okazać, że cele ustawy nie będą wypełnione właśnie przez tak szczegółowe wymagania dla przedsiębiorców.

Ja reprezentuję organizację zrzeszającą dużych przedsiębiorców, którzy mają środki na prowadzenie tak szczegółowych ewidencji. Już po dokonaniu analizy zwrócili oni uwagę na to, że tak naprawdę nie będą w stanie w 100% wypełnić tych obowiązków. Wątpliwości interpretacyjne będą tak duże, że będą z tym problemy, więc powstaje tu pytanie... Nawiążę również do tego, co mówił mój przedmówca. Jest tu wyraźnie napisane, że wyklucza się

użycie pojazdów do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Czy w tym przypadku my musimy upierać się przy prowadzeniu tak szczegółowej ewidencji, skoro w tym punkcie już jest zawarte to wykluczenie, jest mowa o tym, że te samochody nie będą użyte do celów prywatnych? Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję.

Zanim przekażę głos ministerstwu, ja też chciałbym zadać jedno pytanie. Pan dyrektor odnosił się do tego przypadku, kiedy osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą w miejscu zamieszkania ma jeden samochód. Co zaś dzieje się wtedy, kiedy tych samochodów jest więcej, czy nie ma obawy, że dojdzie do pewnej swobody interpretacyjnej dotyczącej tego, czy można, czy nie można w całości odliczać VAT? Czy nie ma tu takiego niebezpieczeństwa? Dziękuję bardzo.

Przekazuję głos.

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący, może zacznę od pytania zadanego przez pana. Tak jak powiedziałem, ten przypadek, który wskazaliśmy w uzasadnieniu, zasadniczo dotyczy sytuacji, gdy ktoś ma jeden samochód. Wtedy trudno powiedzieć, że nie używa on tego samochodu do celów prywatnych, bo jakby biorąc pod uwagę to, do czego funkcjonalnie służy taki samochód osobowy, jest to praktycznie niemożliwe. Jeżeli zaś jest kilka tych samochodów, to przepis mówi, że podatnik musi tak zorganizować swój biznes, żeby jednak wykluczyć możliwość wykorzystywania tego pojazdu do celów prywatnych. My nie wskazujemy w przepisie na to, jak ma to robić, bo byłoby to jakby wchodzenie trochę w zasady biznesowe przedsiębiorców. Ta decyzja należy do podatnika. Jeżeli podatnik, nie wiem, będzie miał wątpliwości, czy dany sposób jest prawidłowy, czy mieści się w tych przesłankach ustawowych, to zawsze może wystąpić o interpretację, która będzie go chronić. Tak jak mówię, podobnie było w przypadku faktur elektronicznych, które były wprowadzane kilka lat temu i które bardzo mocno zliberalizowały rynek. Wtedy też nie powiedzieliśmy, w jaki sposób przedsiębiorca ma zachować autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury, pozostawiając tę decyzję właśnie podatnikowi. Jak rozumiem, jeśli chodzi o tamten przypadek, nie ma problemów z określeniem takich sytuacji. Zakładamy, że w tym przypadku też nie będzie takich problemów. Oczywiście na początku zawsze będą jakieś wątpliwości, ale instytucja interpretacji służy też właśnie do tego, żeby w razie czego je wyjaśnić.

Przechodząc do pytania pana mecenasa Michalika, powiem, że jeżeli w przypadku takich samochodów stricte osobowych przyjęlibyśmy formułę, że niewielki użytek

prywatny ma nie wykluczać ich z wykorzystywania do działalności gospodarczej, to wtedy tak naprawdę rozmyłby się cały cel implementacji tej dyrektywy. Samochody osobowe z natury rzeczy mogą być wykorzystywane do celów działalności gospodarczej i do celów niezwiązanych z działalnością, a w przypadku samochodów, które zasadniczo są konstrukcyjnie ewidentnie przystosowane tylko do wykorzystywania w działalności gospodarczej, ewentualne użycie ich do celów prywatnych będzie po prostu minimalne.

(*Głos z sali*: Incydentalne.)

Incydentalne. Trudno sobie wyobrazić, że na przykład pojazdy takie jak koparka czy...

(*Głos z sali*: Żuraw.)

...żuraw będą wykorzystywane przez podatnika na przykład w czasie wolnym, żeby, nie wiem, pojechać na zakupy, na wycieczkę czy na urlop.

Odniosę się jeszcze do kwestii tej ewidencji zgłoszonej przez panią z POHiD, do uciążliwości i niejasności związanych – jak rozumiem – z jej prowadzeniem. Jeśli chodzi o niejasności, to w ogóle nie rozumiem tego argumentu. Jeśli dobrze pamiętam, w ustawie wymienione jest pięć pozycji, które muszą być wpisywane do tej ewidencji. To chyba... Nie wiem, jakie mogą być problemy z interpretowaniem pozycji, takich jak kolejny numer wpisu, data i cel wyjazdu, opis trasy albo liczba przejechanych kilometrów. Dla mnie są to pozycje, które... Nie widzę tu żadnego pola do interpretacji. Jeśli zaś chodzi o uciążliwość ewidencji, to zakładamy, że może to być ewidencja prowadzona elektronicznie. Jeszcze dodatkowo podczas prac w Sejmie została przyjęta poprawka, która oprócz potwierdzania przez podatnika na koniec miesiąca – co też jest dużym ułatwieniem, bo nie trzeba na bieżąco potwierdzać tych wpisów, a potwierdzenie może być dokonane elektronicznie – dodatkowo wprowadziła to, że wpisy do tej ewidencji mogą być dokonywane elektronicznie, czyli mogą być dokonywane zdalnie. W przypadku, gdy ktoś jedzie w delegację na drugi kraniec Polski, dzięki dostępowi do internetu może sobie to wszystko zdalnie opracować, jeżeli faktycznie jest to duża firma, ma dużo tych samochodów i widzi konieczność elektronicznego prowadzenia tej ewidencji. Nie wydaje mi się, że będzie to aż tak duże obciążenie związane z tą ewidencją. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś uwagi do tej poprawki?

Proszę bardzo.

Ekspert w Business Centre Club Michał Borowski:

Michał Borowski, Business Centre Club.

Szanowni Państwo!

Ja mam jeszcze pytanie do ministerstwa związane tak naprawdę z dwoma aspektami, o których wspominał tutaj pan dyrektor. Pierwsza uwaga: jeżeli mówimy o ewiden-

cji, to oczywiście myślę, że pozycja dotycząca numeru wpisu nie budzi wątpliwości, ale już na przykład pozycja dotycząca celu przejazdu może budzić pewne wątpliwości. Pytanie jest takie – tego ustawa nie precyzuje w żaden sposób – czy wystarczy wpisać, że jest to cel handlowy lub spotkanie z klientem, czy jednak... To, czego przedsiębiorcy najbardziej się obawiają, to jest sposób, w jaki te przepisy będą czytane. Czy w praktyce ten przepis nie będzie czytany w ten sposób, że wymaga się od przedsiębiorców, żeby każdy wpis, każdy przebieg był pokazywany jako spotkanie z przykładowym Kowalskim z firmy X w miejscu Y w sprawie kontraktu Z. Tego przepisy już nie precyzują. Pan dyrektor wspominał tutaj o tej pewnej elektronicznej czy cyfryzacji ewidencji. Myślę, że jeżeli mówimy o pewnych uproszczeniach tej ewidencji, to oczywiście warto tu doprecyzować, co jest rozumiane przez cel danego przejazdu.

Druga uwaga też odnosi się do uwag zgłoszonych przez moich przedmówców, czyli właśnie do ust. 4 pktu 1 art. 86a. Ja zgadzam się z tą tezą, którą zgłosił pan mecenas Michalik, że być może warto jednak rozważyć zamieszczenie właśnie tego wskazania minimalnego wykorzystania czy jakby nieistotnego wykorzystania na cele prywatne również w pkt 1. Pan dyrektor wspominał tu o tym, że oczywiście podatnik zawsze może zapytać w ramach indywidualnej interpretacji, czy wprowadzone przez niego zasady prowadzenia tej ewidencji są wystarczające i dają mu tę ochronę, ale w praktyce przedsiębiorcy najczęściej dowiadują się z tych interpretacji... Widać to też przy interpretacjach dotyczących faktur elektronicznych, o których wspominał pan dyrektor. Jeśliby się dobrze zastanowić, to można stwierdzić, że te interpretacje nie dają podatnikom żadnej ochrony, ponieważ we wszystkich tych interpretacjach, a przynajmniej w zdecydowanej ich większości, Ministerstwo Finansów – odnosząc się do kwestii, w których podatnicy opisują właśnie systemy zabezpieczenia autentyczności pochodzenia i integralności treści faktury, opisują kwestie techniczne, pokazują, jak to rzeczywiście wygląda – mówi, że oczywiście można stosować takie rozwiązania, o ile te rozwiązania zapewniają autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury. Przekładając to na pkt 1 ust. 4 proponowanego artykułu, można się również spodziewać, że te interpretacje będą wydawane w ten sposób. To znaczy ministerstwo będzie wskazywało: jeśli wprowadzone przez ciebie, drogi podatniku, i opisane we wniosku ewidencja czy zasady wykorzystania aut do wszelkich celów spełniają te wymogi, o których mowa w ustawie, to oczywiście będzie ci przysługiwało to prawo do pełnego odliczenia podatku. Moim zdaniem warto byłoby jednak zastanowić się nad tym, czy nie należy sprecyzować, doprecyzować tego zapisu i nie przekładać tego ciężaru na indywidualne interpretacje, bo w praktyce często to jednak nie działa. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę ministerstwo o odniesienie się do tych dwóch uwag.

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o te niejasności związane z prowadzoną ewidencją, to pewnie pan doskonale wie, że tego typu zapisy są wymagane też w ewidencji przebiegu pojazdów dla celów podatków dochodowych. Do tej pory nie było jakoś sygnalizowane to, że ktoś ma kłopot z wypełnianiem tych pozycji, a pozycje są sformułowane identycznie. Wydaje mi się, że ta uwaga, zgłaszana troszeczkę jakby z ostrożności, jest chyba nieadekwatna do sytuacji.

Jeśli chodzi o to, o czym pan wspomniał, mówiąc o tych interpretacjach dla faktur elektronicznych, to trudno sobie wyobrazić, żeby w przypadku, gdy ktoś przedstawia opis systemu informatycznego, urzędnik miał o tym wyobrażenie, znał się na tym systemie informatycznym. Jednak nie przypominam sobie, w ogóle nie znam żadnej takiej sytuacji, w której ktoś zapewnił tę autentyczność, a rozliczenie zostało zakwestionowane z tego tytułu i został podważony sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści faktury elektronicznej. Nie znam takiej sytuacji. Jeżeli pan zna, to chętnie się z tym zapoznam, bo akurat te sprawy staramy się śledzić dość dokładnie. Generalnie te rozwiązania są bardzo dobrze oceniane, nie tylko przez nas, ale także przez podatników z innych państw członkowskich, podczas spotkań wielostronnego forum do spraw fakturowania.

Co do tej uwagi, że uważa pan, że ta propozycja pana mecenas Michałika zmierza w dobrym kierunku, to – tak jak mówiłem – sądzę, że jakby cały system... Proszę zobaczyć, że w przypadku samochodów, których konstrukcja wyklucza użycie ich do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, nie jest prowadzona żadna ewidencja, więc zasadniczo musielibyśmy powiedzieć, że trzeba uruchomić cały system kontroli w celu „śledzenia” podatnika, by wiedzieć, jak naprawdę wykorzystuje on ten samochód. Chodzi właśnie o to, że to uproszczenie polega na tym, że chcemy, żeby było mniej tych kontroli, nie chodzi zaś o to, żebyśmy przerzucali służby kontrolne akurat na odcinek kontrolowania wykorzystywania samochodów osobowych. Nie po to wprowadzamy to uproszczenie, żeby później zwiększać kontrolę. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję.

Rozumiem, że do poprawki drugiej nie ma więcej uwag.

Panie Dyrektorze, ja pozwolę sobie podzielić się pewną refleksją w związku z odpowiedzią na moje pytanie à propos tych osób fizycznych, które prowadzą działalność gospodarczą w miejscu zamieszkania, mając jeden samochód lub więcej. Ja generalnie boję się takich zapisów ustawowych, które powodują, że fantazja urzędnicza może napsuć krwi tym, którzy prowadzą działalność gospodarczą, aczkolwiek

rozumiem, że jest tutaj taka materia, którą pewnie trudno uchwycić w jakiejś bardziej sztywnej ramy. Myślę jednak, że po wejściu w życie tej ustawy będzie dużo tego rodzaju zapytań i wątpliwości. Takie jest moje zdanie.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby przejąć tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasie, poprawka trzecia.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga trzecia dotyczy art. 86a ust. 4 pktu 1 ustawy o VAT. Zgodnie z tym przepisem pojazdy samochodowe są uznawane za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika, jeżeli sposób wykorzystania tych pojazdów przez podatnika, zwłaszcza określony w ustalonych przez niego zasadach ich używania, a dodatkowo potwierdzony prowadzoną ewidencją, wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Pojawia się pytanie o charakter prowadzonej przez podatnika ewidencji oraz charakter samych zasad wykorzystywania pojazdu. O ile z całokształtu przepisów ustawy można wysnuć wnioski, że obowiązkiem prowadzenia ewidencji są objęci jedynie ci podatnicy, którzy dokonują pełnego odliczenia VAT z uwagi na wykorzystywanie samochodów wyłącznie do działalności gospodarczej, to jeśli chodzi o ustalenie zasad używania pojazdu, analiza wszystkich przepisów ustawy nie daje jednoznacznej odpowiedzi, czy podatnik jest obowiązany do ustalenia takich zasad, czy ma jedynie możliwość ich ustalenia. Stąd wątpliwość dotycząca tego przepisu. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę ministerstwo o ustosunkowanie się do tego.

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

W naszej ocenie ten przepis jest jednoznaczny. Jeżeli podatnik chce korzystać z prawa do pełnego odliczenia podatku, ponieważ samochód jest wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej, to musi określić sposób używania tego pojazdu, który zapewni jego wykorzystanie tylko do tych celów. To wtrącenie, które jest w przepisie: „zwłaszcza określony w ustalonych przez niego zasadach ich używania”, oznacza, że jest to jedna z metod, to nie jest obbligo. Według nas na taki zapis legislacyjny pozwala też §153 ust. 3 zasad – nie wiem, czy dobrze zacytuję – technik legislacyjnych, możemy objaśniać pewne pojęcia poprzez przykładowe wyliczenie. I to jest właśnie przykładowe wyliczenie. Jeśli zaś chodzi o charakter samej ewidencji, to według nas z przepisu wynika, że w sytuacji, gdy podatnik wykorzystuje ten pojazd wyłącznie do działalności gospo-

darceży i korzysta z pełnego prawa do odliczenia podatku – on nie ma takiego obowiązku, to jest prawo podatnika – istnieje obowiązek prowadzenia tej ewidencji.

Jeszcze na etapach prac rządowych myśleliśmy też o tym, czy można byłoby jakoś to przebudować, żeby wprost wpisać przepisy – jak rozumiem, do tego zmierzała wątpliwość pana mecenas legislatora – jednak wszystkie te próby niosły za sobą jakieś niedoskonałości. Ta formuła, która została tu zaproponowana, wydawała się nam i legislatorom rządowym, a chyba także legislatorom sejmowym możliwa do zaakceptowania i dość jasna. Jeżeli wykorzystasz samochód wyłącznie w działalności gospodarczej, wówczas musisz prowadzić ewidencję przebiegu pojazdu, zakładając, że korzystasz z prawa do pełnego odliczenia podatku. Wyjątkiem są oczywiście pojazdy specjalne, o specjalnej konstrukcji, w przypadku których z natury rzeczy wykluczony jest użytek prywatny albo ten użytek prywatny jest znikomy. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w związku z tą poprawką? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z kolegów senatorów chciałby przejąć tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasie, poprawka czwarta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga ta dotyczy ust. 5 w art. 86a. Przepis ten wskazuje negatywne przesłanki obowiązku prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu. Jeżeli uznać, że z innych przepisów ustawy w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że obowiązkiem prowadzenia ewidencji objęci są ci podatnicy, którzy dokonują pełnego odliczenia VAT z uwagi na wykorzystywanie tych samochodów wyłącznie do celów działalności gospodarczej, należałoby skreślić te rozwiązania z pktu 2, które wskazują na nieprowadzenie ewidencji w sytuacji, gdy podatnik wykorzystuje pojazd do celów mieszanych, czyli zarówno do celów działalności gospodarczej, jak i do celów prywatnych, oraz gdy podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia podatku, gdyż w takiej sytuacji przepisy te wydają się zbędne. Wydaje się, że gdyby jednak katalog ten miał być pełnym katalogiem negatywnych przesłanek, należałoby umieścić w nim także wszystkie pojazdy specjalne, czyli te pojazdy, których konstrukcja wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Bo jak rozumiem, intencją ustawodawców jest to, aby w przypadku tego typu pojazdów również nie prowadzić takiej ewidencji. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę ministerstwo o odniesienie się do tej poprawki.

Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów Tomasz Tratkiewicz:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

W mojej ocenie warunków prowadzenia ewidencji znajduje się tylko w ust. 4 w pktcie 1. Nie ma takiego warunku w przypadku pojazdów, których konstrukcja wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą albo ten użytek jest znikomy. To odesłanie, o którym mowa w ust. 5, czyli to, że warunków prowadzenia ewidencji nie stosuje się do określonych pojazdów, można odnieść tylko do ust. 4 pktu 1. Jeszcze na etapie prac w Sejmie zastanawialiśmy się, czy istnieje potrzeba doprecyzowania akurat tego odesłania, że ma to być odesłanie do ust. 4 pktu 1, ale według nowych reguł legislacyjnych – istniejących od paru lat – na te przepisy, których wykładni dokonujemy, trzeba patrzeć jakby całościowo. W ocenie naszej i legislatorów nie było takiej potrzeby doprecyzowania. Dlaczego znalazło się doprecyzowanie w ust. 5 pktcie 2, o którym wspominał tutaj pan mecenas? Dlatego, że systematyka tych przepisów zmierza w tym kierunku: jeżeli mówimy, że samochód jest używany wyłącznie do działalności gospodarczej, to wówczas podatnik, który dokonuje pełnego odliczenia podatku, musi prowadzić ewidencję przebiegu pojazdu dla takiego samochodu, jeżeli zaś nie dokonuje pełnego odliczenia podatku – bo nie musi tego dokonywać, z różnych przyczyn może korzystać z odliczenia 50% VAT, może na przykład nie chce prowadzić choćby tej ewidencji – to wówczas, żeby nie prowadzić tej ewidencji, według nas, jest potrzebne to zastrzeżenie. Poza tym jest jeszcze taka sytuacja, że ktoś może wykorzystywać pojazd wyłącznie do działalności gospodarczej, a dokonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku, w stosunku do których w ogóle nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego. Wówczas to zastrzeżenie w ust. 5 pktcie 2 lit. b, zgodnie z naszą oceną, jest konieczne.

Jeszcze na etapie prac rządowych rozważaliśmy wykreślenie tego pktu 2, kierując się logiką podobną do logiki pana mecenas. Były jednak zgłoszenia właśnie od samych przedsiębiorców, od organizacji przedstawicielskich, żeby jednak zostawić ten przepis, bo właśnie dzięki niemu dla przedsiębiorców bardziej czytelne jest to, że w sytuacji, gdy ktoś na przykład świadczy wyłącznie usługi finansowe, nie musi prowadzić tej ewidencji. Wydawało nam się, że to też jest ważny argument, chodzi o to, że jeżeli komuś, pewnej grupie poprawia się ta czytelność przepisów, to należy zostawić je w takiej formie, żeby jednak w takiej sytuacji te przepisy były jasne. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Panie Dyrektorze, przepraszam, ja zadam takie pytanie w związku z tym wpisem do ustawy: jeśli ktoś posiada pojazd specjalny i chce odliczać VAT w całości, musi prowadzić ewidencję czy nie musi prowadzić ewidencji przebiegu pojazdu?

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Nie musi, Panie Przewodniczący.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Czy ktoś z państwa chciałby odnieść się do tego punktu?
Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasie, poprawka piąta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga, która dotyczy ust. 4 pkt 2 w art. 86a. Zgodnie z tym przepisem pojazdy samochodowe są uznawane za wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika, jeżeli ich konstrukcja wyklucza użycie ich do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub powoduje, że ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą jest nieistotne. Jednocześnie w art. 86 ust. 9 ustawodawca tworzy, wydaje się, zamknięty katalog pojazdów, które są takimi pojazdami, czyli w uproszczeniu – pojazdami specjalnymi. Czyli pojazdami specjalnymi są jedynie te pojazdy z katalogu zawartego w ust. 9, ewentualnie rozszerzonego o pojazdy wskazane przez ministra w rozporządzeniu. Jeżeli tak, to pkt 2 w takim brzmieniu może być interpretowany jako pozwalający na wskazanie przez podatnika na inny pojazd specjalny niż ten z ust. 9 i ten określony w rozporządzeniu ministra. Może być tak interpretowany, jeżeli miałby on nieść za sobą jakąś wartość normatywną. Jeżeli nie, to wydaje się, że taki przepis jest w tym miejscu zbędny, powinien on raczej odsyłać wprost do ust. 9, w którym wymienione są te pojazdy. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję, Panie Mecenasie.

Proszę ministerstwo o odniesienie się do tego.

**Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Moim zdaniem ten ust. 4 pkt 2 nie może odsyłać tylko do ust. 9, bo jest też upoważnienie ustawowe w ust. 16, że minister właściwy do spraw finansów może określić te inne pojazdy, których konstrukcja wskazuje na to, że są one wykorzystywane tylko do działalności gospodarczej. Może trochę dłużej powiem o tym, jakie przesłanki przyświecały projektodawcy. Chodziło o to, żeby te katalogi były szczelne, bo jest to wyjątek od tej ogólnej zasady, że zawsze patrzymy, czy samochód jest wykorzystywany wyłącznie do działalności

gospodarczej. Zakładamy, że powinien on być wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej, aczkolwiek mogą zdarzyć się jakieś incydentalne sytuacje, że będzie on wykorzystywany także w celach prywatnych, chociaż w bardzo nieznacznym zakresie. Chodziło o to, żeby był to katalog zamknięty z ewentualną możliwością jego rozszerzenia, bo życie gospodarcze jest bogate, chodziło o to, żeby tego typu pojazdy można było też określić w drodze rozporządzenia. Według nas... Ten ust. 4 pkt 2 nie wydaje nam się zbyteczny, bo według nas trzeba go czytać jakby w powiązaniu z ust. 9 i 16, a przez zamknięcie tych katalogów w ust. 9 i 16 nie możemy powiedzieć, że ust. 4 pkt 2 zawiera katalog otwarty dla tego rodzaju pojazdów. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść do tego punktu?

Proszę bardzo, pan Tomasz Michalik.

**Ekspert w Konfederacji Lewiatan
Tomasz Michalik:**

Tomasz Michalik.

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym zwrócić uwagę na to, że sformułowanie użyte w ust. 9: „do pojazdów samochodowych, o których mowa w ust. 4 pkt 2, należą” jest sformulowaniem, które sprawia, że zakres pojęciowy ust. 9 w całości mieści się w zakresie pojęciowym sformułowania ujętego w ust. 4 pkt 2, ale nie jest z nim tożsamy. Tożsamy byłby wówczas, gdyby ust. 9 był sformułowany inaczej, na przykład tak: „Pojazdami samochodowymi, o których mowa w ust. 4 pkt 2, są”... I dalej byłyby wymienione te samochody. Ja mam wrażenie, że nie jest zupełnie tak, że ust. 9 określa zamkniętą listę pojazdów, o których mowa w ust. 4 pkt 2, uzupełnioną ewentualnie o to, co mogłoby zawierać rozporządzenie wydane na podstawie ust. 16. Zważywszy jednak na to, że ust. 4 pkt 2 określa pewien zakres dotyczący pojazdów, który jest ograniczony konstrukcją pojazdów wykluczającą użycie ich do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą, zaś ust. 9 mówi, że do tych pojazdów należą samochody wymienione w ust. 9, jeżeli spełniają określone przesłanki, czyli jeżeli z dokumentów wydanych zgodnie z przepisami ustawy o ruchu drogowym wynika, że dany pojazd jest pojazdem specjalnym, można stwierdzić, że to oznacza, że między tymi zakresami jest pewien obszar, który wykracza poza ust. 9 i wykracza poza ust. 16. A zatem chodzi o takie pojazdy, które ze względu na swój charakter czy jakby swoją konstrukcję nie będą ujęte w ust. 9, ale ich konstrukcja w dalszym ciągu będzie wykluczała użycie ich do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą. Chcę po prostu powiedzieć, że jest to obszar sporny, więc jeżeli ta lista z ust. 9 miałaby zostać zamknięta, to może sformułowanie, które zostało użyte w ust. 9, mogłoby zostać zastąpione sformulowaniem zamykającym tę listę w sposób jednoznaczny i ostateczny. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Proszę ministerstwo o odniesienie się do tej uwagi.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Mecenasiu!

Wydaje mi się, że to sformułowanie w ust. 9 jest jednoznaczne i wypełnia zasady techniki legislacyjnej z §153 ust. 3. My nie mówimy, że do tych pojazdów należą zwłaszcza, w szczególności niektóre pojazdy, tylko jest tutaj katalog zamknięty. Nie wiem, czy pan legislator zgodzi się z tym sformułowaniem. Moim zdaniem, jeżeli miałby to być katalog otwarty, to musielibyśmy – przynajmniej zgodnie z zasadami – użyć takich sformułowań. Ja nie podzielam takich obaw, bo uważam, że wtedy jakby cała konstrukcja tego katalogu byłaby po prostu bezsensowna. Taka jest moja ocena.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Proszę pana mecenasa o głos.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Moim zdaniem, jeżeliby czytać sam ust. 9 i ust. 16 ustawy, to należałoby dojść do wniosku, że ten katalog jest katalogiem zamkniętym, a pojazdem specjalnym jest tylko pojazd wskazany w tych przepisach. Jest jednak jeszcze ust. 4 pkt 2, który w inny sposób definiuje pojazdy samochodowe. Jeżeli tak, to należy postawić sobie pytanie, w jakim celu został on sformułowany.

Racjonalny ustawodawca nie tworzy przepisów, które nie niosłyby za sobą jakiejś wartości normatywnej. To jest w zasadzie takie uzasadnienie dla wprowadzenia ust. 9 i ust. 16, wydaje się, że ten przepis nie niesie za sobą niczego więcej, stąd nasza krytyka tego przepisu. My dostrzegamy w nim jeszcze ewentualnie taką wartość, że jest to jakaś stosowna wytyczna do wydania rozporządzenia przez ministra. A jeżeli tak, no to chodzi o rozporządzenie wydawane na podstawie ust. 16 i ta wytyczna powinna być zamieszczona w tym ust. 16. Obecne brzmienie przepisów może budzić wątpliwości, czy katalog pojazdów specjalnych jest tak naprawdę katalogiem domkniętym przez ustawodawcę. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Czy ministerstwo chce odnieść się do uwagi pana mecenasa?
Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Powiem króciutko. Oczywiście można byłoby przenieść to, co znajduje się w ust. 9, do ust. 4 pktu 2, nie wiem, jako zdanie drugie, bo to sformułowanie, które jest w ust. 4 pktu 2 i tak powinno zostać. Tak jak pan mecenas legislator słusznie zauważył, to stanowi też pewną wytyczną dla tych przepisów wykonawczych z ust. 16, jak rozumiem, pewnie jeszcze trochę później będzie o tym mowa. Ta formuła wydała nam się jak najbardziej uzasadniona. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś z panów senatorów chciałby zabrać głos?
(*Prezes Związku Dealerów Samochodów Marek Konieczny: Jeszcze jedna uwaga.*)
Proszę bardzo.

**Prezes Związku Dealerów Samochodów
Marek Konieczny:**

Marek Konieczny, Związek Dealerów Samochodów.
Mam uwagę czysto techniczną. Jeżeli traktujemy ten zapis jako katalog pojazdów zamkniętych, no to brakuje w nim dziesiątek rodzajów pojazdów, które z natury rzeczy są pojazdami specjalnymi. Czy będziemy dopuszczać do takiej sytuacji, w której to rozporządzenie ministra finansów będzie co chwilę uzupełniane, nie wiem, o pojazd do asfaltowania drogi, pojazd specjalny do wyznaczania linii na drodze itd.? Nie zostały tu wymienione tysiące, no może przesadzam, ale dziesiątki różnego rodzaju pojazdów. Jest to więc jakby taki element, który spowoduje ogromną niepewność wśród przedsiębiorców, zwłaszcza w początkowej fazie wdrożenia tej ustawy, przed pierwszymi rozszerzeniami tego katalogu przez ministra finansów. Bo jak mówię, myślę, że każdy z nas byłby w stanie wymienić jeszcze co najmniej kilka rodzajów pojazdów, które są pojazdami specjalnymi, a które nie zostały tutaj niewymienione.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś z panów senatorów podejmuje tę propozycję poprawki? Nie widzę chętnych.
Dziękuję bardzo.
Przechodzimy do omawiania poprawki szóstej.
Panie Mecenasiu, proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga, która wynika z porównania ust. 7 i ust. 8 w art. 86a ustawy o VAT. Zgodnie z ust. 7 wpis pracownika kierującego pojazdem samochodowym do ewidencji

przebiegu pojazdów powinien być potwierdzony przez podatnika w zakresie autentyczności wpisu osoby kierującej. Analogiczny wpis osoby, której udostępniono pojazd, niebędącej pracownikiem nie musi zawierać stosownego potwierdzenia – to jest zapis w ust. 8. Pytanie budzi to, czy było to intencją ustawodawcy. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Proszę ministerstwo o zabranie głosu.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Mecenasiu!

Dyskutowaliśmy nad tą kwestią w trakcie prac z Rządowym Centrum Legislacji i uwzględniliśmy uwagę RCL – bo wydawała nam się ona dość uzasadniona – że w sytuacjach, gdy pojazd jest udostępniany osobie innej niż pracownikowi, z reguły są jeszcze dodatkowe dokumenty i na takim dodatkowym dokumencie jest podpis tej osoby, której ten pojazd jest udostępniany. Dodatkowo dotyczy to różnych względów, na przykład kwestii odpowiedzialności odszkodowawczej, jakby coś się wydarzyło, najczęściej w czasie jazdy próbnej albo podczas sprawdzania tego pojazdu przez kilka dni. Według nas nie było potrzeby powielania tego obowiązku dodatkowego potwierdzania autentyczności poprzez taką regulację, jaka jest w wymaganiach dotyczących używania pojazdu przez pracownika.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos odnośnie tego punktu?

Proszę, pan senator Martynowski.

Senator Marek Martynowski:

Panie Ministrze, ja mam tylko jedno pytanie. Właśnie w tym ust. 7 pkt 4 lit. c jest zapis, że wymagany jest opis trasy, skąd dokąd ktoś jedzie, a w pkt 8 już nie ma tego zapisu. Czy ministerstwo rzeczywiście chciało, żeby tak było, czy po prostu zostało to pominięte?

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję.

Rozumiem, że pan dyrektor odpowie na to pytanie, tak?

Proszę bardzo.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Jeśli chodzi o tę drugą sytuację, w ust. 8 mówimy o wydaniu towaru osobie „trzeciej”. W tym przypadku trudno byłoby, żeby podatnik, który udostępnia ten samochód, śledził trasę albo nawet potwierdzał coś, czego nie jest w stanie zweryfikować. Chodzi o takie sytuacje – może pan prezes też to poświadczy – że na przykład udostępnia się pojazdy klientom biznesowym na weekend czy nawet na kilka dni, żeby sprawdzili pojazd. Wtedy trzeba byłoby wpisywać tę trasę, którą porusza się ten testujący czy próbujący ten samochód. Byłoby to jakby niemożliwie pod względem gospodarczym. Jeśli zaś chodzi o kwestie związane z pracownikiem, to pracodawca ma i powinien mieć kontrolę nad tym, gdzie ten pracownik porusza się tym pojazdem w celach biznesowych.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z panów senatorów przejmuje tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasiu, poprawka siódma.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Poprawka dotyczy ust. 9 w art. 86a. W przepisie tym sformułowany jest katalog pojazdów specjalnych, których użycie w założeniu ustawodawcy z definicji może nastąpić jedynie do celów prowadzonej działalności gospodarczej, posłużono się w nim nazwami tych pojazdów w znaczeniu przyjętym przez akty podustawowe. W opinii Biura Legislacyjnego takie rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy minister, czyli w tym wypadku minister właściwy do spraw transportu, ustalając klasyfikację pojazdów, uzyskuje arbitralny wpływ na zakres obowiązywania ustawy, może budzić wątpliwości.

Na przykład można wskazać, że przepisy tego ustępu mogłyby stać się niestosowne w przypadku takiej nowelizacji stosownego rozporządzenia, która zmienia określenia pojazdów, nadając im inne nazwy niż te użyte obecnie w ustawie o VAT. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę przedstawiciela ministerstwa o wypowiedź.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Przepis dotyczący katalogu pojazdów specjalnych przyjęty w 2010 r. i stosowany w latach 2011–2013 miał podobną konstrukcję. Zasadniczo nie występowały problemy praktyczne ze zmianami w zakresie tych przeznaczeń, oprócz takich szczególnych sytuacji, ale nie wpływa to ocenę obecnej propozycji. Wtedy Biuro Legislacyjne też zgodziło się z taką formułą, zgodziło się z tym, że taka systematyka jest dopuszczalna. Poza tym my pomocniczo korzystamy z wielu aktów prawnych, które regulują wymagania czy warunki dotyczące stosowania takich pojazdów, no i faktycznie często te warunki zawarte są w aktach podustawowych. W tym przypadku nie mogliśmy znaleźć lepszej formuły i wówczas taka formuła też nie została wypracowana.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos odnośnie tego punktu? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z kolegów senatorów przejmuje tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasie, poprawka ósma.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Poprawka dotyczy pktu 3 w ust. 9 art. 86a. Zgodnie z tym przepisem pojazdy specjalne to pojazdy, które spełniają również warunki zawarte w odrębnych przepisach oraz pojazdy, z dokumentów których wynika, że zgodnie z przepisami o ruchu drogowym są pojazdami specjalnymi. Jeżeli odrębne przepisy to przepisy o ruchu drogowym, należy się zastanowić, czy nie jest to zbędne powtórzenie i czy w związku z tym nie należy skreślić jednego z tych warunków. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę ministerstwo o odniesienie się do tej poprawki.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

To nie są tylko przepisy prawa o ruchu drogowym. Gdy mówimy o tych wymaganiach, mówimy o szeregu przepisów branżowych do tego katalogu, nawet do tego

ubogiego katalogu, który podaliśmy w ustawie, w stosunku do tego, który jeszcze obowiązuje. Są to na przykład przepisy rozporządzenia ministra gospodarki w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn czy warunków technicznych dozoru technicznego, jakim powinny odpowiadać dźwigniki, więc są to przepisy, które nie są w domenie prawa o ruchu drogowym. Dlatego, według nas, to odesłanie w ustawie do odrębnych przepisów jest jak najbardziej uzasadnione. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa ma jakieś uwagi, zastrzeżenia do tej poprawki? Nie ma uwag.

Czy ktoś z kolegów senatorów przejmuje tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Panie Mecenasie, poprawka dziewiąta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Poprawka dotyczy upoważnienia do wydania stosownych przepisów wykonawczych z art. 86a ust. 16 ustawy o VAT. Zgodnie z konstytucją nakładanie podatków, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania, stawek podatkowych, zasad przyznawania ulg i umorzeń, kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Jeżeli tak, to można podać pod wątpliwość takie rozwiązanie, które przekazuje do uregulowania aktem podustawowym określenie kategorii pojazdów specjalnych – poza tymi wprost wskazanymi w ustawie – których używanie daje prawo do pełnego odliczenia podatku, ponieważ tym samym podmiot, który uzyskuje kompetencje do wydania rozporządzenia, może w istotny sposób wpływać na zakres stosowania przepisów ustawy, w tym wypadku zarówno ustawy o VAT, jak i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Dziękuję bardzo.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.

Proszę przedstawiciela ministerstwa, pana dyrektora o wypowiedź.

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Legislatorze!

Wprawdzie faktycznie jest to upoważnienie ustawowe dla ministra, jednak trzeba zwrócić uwagę na to, że jest to upoważnienie do określenia katalogu tych pojazdów specjalnych, których używanie dawałoby prawo do pełnego odliczenia podatku, co jednak nie oznacza, że jeżeli

coś nie znalazłoby się w tym katalogu, to podatnik nie mógłby korzystać z prawa do pełnego odliczenia podatku na podstawie ust. 4 pktu 1. Moim zdaniem nie jest to taka ingerencja w domenę art. 207 konstytucji, która rodziłaby wątpliwości konstytucyjne. Nie chciałbym tu mówić, że są pewne konstrukcje, które na przykład w przeszłości w sytuacjach, gdy w ogóle nie było prawa do odliczenia, umożliwiały odliczanie podatku na podstawie rozporządzenia. No ale może to jest nie do końca dobry przykład. Jest jednak na przykład taka konstrukcja w zakresie zwolnień czy obniżek podatku, że można w pewien sposób regulować w akcie podstawowym, w rozporządzeniu te elementy, które według nas może nie są decydujące, składające się na określenie podatku od wartości dodanej. Naszym zdaniem ta regulacja tym bardziej nie budzi tych wątpliwości konstytucyjnych, jest ona korzystna dla podatników, do których byłaby adresowana. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję.

Otwieram dyskusję nad tym punktem.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś z panów senatorów przejmuje tę poprawkę? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasio, poprawka dziesiąta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Tym razem uwaga ma w zasadzie tylko charakter legislacyjny, dotyczy art. 90b ust. 3 ustawy o VAT. Przepis ten dotyczy zasad odliczenia podatku VAT w przypadku niezłożenia w terminie informacji o pojazdach objętych obowiązkiem prowadzenia ewidencji. Naszym zdaniem powinien on znaleźć swoje odzwierciedlenie nie w tym przepisie, a w przepisie art. 86a. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana dyrektora o wypowiedź.

Dyrektor Departamentu Podatków od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów Tomasz Tratkiewicz:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Według nas ten przepis ust. 3 w art. 90b powinien pozostać w systematyce tego artykułu, bo mówimy tutaj tylko o korektach, a w art. 86a w ogóle nie regulujemy kwestii korekt. Dlatego, według nas, lepszym miejscem dla istnienia tego przepisu jest właśnie art. 90b, który reguluje kwestię korekt. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś chciałby zabrać głos odnośnie tego punktu?

Dziękuję.

Czy ktoś z panów senatorów przejmuje tę poprawkę?

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasio, poprawka jedenasta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Jest to uwaga dotycząca nowego typu czynu zabronionego wprowadzanego do kodeksu karnego skarbowego. Zgodnie z nowo wprowadzonym art. 56a przestępstwem skarbowym będzie niezłożenie w terminie informacji o pojazdach wykorzystywanych przez podatnika wyłącznie do działalności gospodarczej, dla których jest on obowiązany prowadzić ewidencję przebiegu pojazdu, a także złożenie informacji po terminie lub podanie w niej danych niezgodnych ze stanem faktycznym, jeśli podatnik jednocześnie dokonuje odliczenia podatku niezgodnie z przepisami ustawy.

Pojawia się pytanie o zasadność takiej sankcji karnej. Już w obecnym stanie prawnym zawinione działania, w tym zaniechania podatnika, prowadzące do uszczuplenia podatku, są sankcjonowane przepisami kodeksu karnego skarbowego, a samo niezłożenie informacji w terminie jest już objęte przez dziś rozpatrywaną ustawę sankcją w postaci uznania, że pojazd samochodowy jest wykorzystywany do działalności gospodarczej podatnika dopiero od dnia złożenia tej informacji. Dlatego też może pojawić się wątpliwość, czy wprowadzenie sankcji karnoskarbowej w tym przypadku nie jest zbyt restrykcyjnym rozwiązaniem, nieadekwatnym do tej sytuacji.

Zwraca się też uwagę na to, że będzie penalizowane niezłożenie informacji w terminie, oczywiście przy równoczesnym nieprawidłowym rozliczeniu podatku, a nie będzie poddane karze zaniechanie obowiązku aktualizacji takiej informacji. To rozwiązanie również wydaje się nieuzasadnione, bo w obu tych przedstawionych sytuacjach dochodzi do niedopełnienia obowiązku formalnego, niezłożenia informacji albo niezłożenia aktualizacji, oraz do odliczenia podatku niezgodnie z przepisami, z sankcją zaś spotka się jedynie niezłożenie informacji, a już nie brak jej aktualizacji.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy takie rozwiązania mają zapewnić przede wszystkim taką ogólną prewencję, czyli mają mieć funkcję prewencyjną, odstraszać od popełnienia takiego czynu, który ustawodawca uznaje za nieuzasadniony. W dalszym ciągu pozostaje jednak pytanie, czy taka funkcja ogólnoprewencyjna może być jedynym uzasadnieniem do wprowadzenia sankcji karnoskarbowych, podczas gdy gdzieś na boku pozostawiona jest ta podstawowa – wydaje się – zasada, zgodnie z którą kara powinna być sprawiedliwą opłatą za dokonany czyn. To są uwagi natury ogólnej, oczywiście do rozstrzygnięcia przez Wysoką Komisję, czy jest to wystarczające uzasadnienie dla tego typu zmian.

Wątpliwości może też budzić sama redakcja przepisu art. 56a §1 kodeksu karnego skarbowego. Zgodnie z tym przepisem karze podlega podatnik, który nie składa informacji, składa ją po terminie lub podaje w niej nierzetliwe dane, dokonując odliczenia podatku niezgodnie z przepisami o podatku VAT. Użycie określenia „dokonując” wskazuje na to, że te czynności powinny być dokonane jednocześnie, czyli podatnik jednocześnie nie złożył informacji i dokonał nieprawidłowego odliczenia, co nie będzie możliwe do spełnienia, bo w rzeczywistości będą różne terminy dokonywania tych czynności.

Poza tym niezłożenie informacji ma być powiązane z nieprawidłowym rozliczeniem podatku VAT. Wydaje się, że ten przepis powinno się sformułować w ten sposób, aby odnosił się nie tyle do każdego nieprawidłowego odliczenia podatku, ile jedynie do takiego nieprawidłowego odliczenia, które będzie związane z wydatkami dotyczącymi pojazdów samochodowych, które powinny być ujęte w informacji, chodzi jedynie o taki przypadek.

Na koniec można stwierdzić, że pewne wątpliwości może też budzić – może powinny one zostać wyjaśnione w uzasadnieniu do wprowadzenia tego typu zmiany – wprowadzenie instytucji czynnego żalu, która jest instytucją odrębną od tej już zamieszczonej w przepisach ogólnych kodeksu karnego skarbowego, dlatego jest potrzeba takiego doprecyzowania, czyli wprowadzenia nowej instytucji czynnego żalu odnoszącej się jedynie do tego rodzaju przestępstwa. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.
Proszę ministerstwo o wypowiedź.

Dyrektor Departamentu Podatków od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów Tomasz Tratkiewicz:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Tak jak powiedział pan mecenas, oczywiście zasadniczym celem tych nowych przepisów w k.k.s. była funkcja prewencyjna, ale nie tylko. Te proponowane kary dotyczą instytucji, można to tak nazywać, związanej z prawidłowym stosowaniem odliczeń podatku w przypadku pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do działalności gospodarczej, której istotną częścią jest ta informacja o wyłącznym wykorzystaniu tych pojazdów do celów działalności gospodarczej składana do naczelnika urzędu skarbowego.

Oczywiście w trakcie prac nad ustawą zastanawialiśmy się, czy wystarczające byłoby penalizowanie zachowań jakby niezgodnych z intencją prawodawcy, które zagrażałyby prawidłowemu funkcjonowaniu systemu VAT w zakresie tych pojazdów na podstawie obecnych przepisów. Zgodnie z naszą oceną te obecne przepisy nie były wystarczające. Na przykład art. 56 kodeksu karnego skarbowego obejmuje tylko sytuację złożenia nieprawdziwej informacji, a pomija na przykład złożenie informacji po terminie lub

jej niezłożenie. Poza tym to doprecyzowanie w tym nowym art. 56a pozwala ograniczyć stosowanie tych kar jedynie do sytuacji, kiedy na przykład ktoś składa nieprawdziwą informację, ale dokonuje pełnego odliczenia podatku. Bo możemy sobie wyobrazić sytuację, że ktoś składa nieprawdziwą informację, ale dokonuje odliczenia w 50%, więc nie ma ryzyka oszustwa.

Jeśli chodzi o to, że nie jest penalizowany przypadek braku aktualizacji informacji o tych pojazdach wykorzystywanych wyłącznie do działalności gospodarczej, to odeszliśmy od tego – bo była też taka propozycja – ponieważ doszliśmy do wniosku, że podatnik sam będzie zainteresowany złożeniem tej aktualizacji. Nie ma więc potrzeby dodatkowej penalizacji tego czynu, zwłaszcza że niezłożenie tej aktualizacji może spowodować ograniczenie prawa do odliczenia podatku w stosunku do wydatków związanych z tym pojazdem od samego początku jego używania.

W trakcie prac nad projektem ustawy zrezygnowano także z minimalnych kar i kar pozbawienia wolności właśnie w tym celu... Chodzi o to, żeby w jakichś sytuacjach, gdy będzie niewielkie zagrożenie dla budżetu, nawet w szczególnych sytuacjach, odstąpić od tego karanie, żeby ta kara była po prostu proporcjonalna. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.
Czy są uwagi do tego punktu?
Proszę bardzo, pan Tomasz Michalik.

Ekspert w Konfederacji Lewiatan Tomasz Michalik:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym zwrócić uwagę na to, że jest tutaj koniunkcja, to znaczy podatnik, który wbrew obowiązkowi nie składa informacji i jednocześnie dokonuje odliczenia, podlega karze. Jeżeli podatnik nie złożył informacji, to nie może dokonać odliczenia 100% VAT, a zatem jeżeli rzeczywiście by to uczynił, czyli jakby w świetle proponowanego ust. 12 i 13 dokonałby zaniżenia zobowiązania podatkowego, to i tak podlegałby odpowiedzialności wynikającej z kodeksu karnego skarbowego. Z tego punktu widzenia ten przepis wydaje się zupełnie zbędny.

Jeżeli zaś chodzi o funkcję prewencyjną, to wydaje mi się, że najlepszą prewencją jest to, że podatnik, który nie złożył tej informacji w terminie, nie będzie mógł odliczać naliczonego podatku w całości, dopóki ta informacja nie zostanie złożona. Jeżeli podatnik nie będzie miał możliwości odliczenia naliczonego podatku dlatego, że nie złożył informacji, to sądzę, że ta funkcja prewencyjna będzie spełniona. Jeżeli zaś wbrew temu warunkowi odliczy podatek, to przecież doprowadzi do zaniżenia zobowiązania podatkowego, co i tak będzie skutkowało czy może skutkowało karą zgodnie z przepisami kodeksu karnego skarbowego. Z tego względu wydaje się, że proponowany przepis ust. 1 jest zbędny.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Czy ministerstwo odniesie się do tej uwagi?

**Dyrektor Departamentu
Podatków od Towarów i Usług
w Ministerstwie Finansów
Tomasz Tratkiewicz:**

Panie Przewodniczący! Panie Mecenasie!

Wydaje nam się, że ten przepis jest jednak potrzebny, bo tak naprawdę te sankcje, na które wskazał pan mecenas, będą mogły być zastosowane, jeżeli dojdzie do zagrożenia uszczupleniem podatkowym, a w sytuacji, gdy będzie nadwyżka podatku naliczonego w stosunku do należnego, to wtedy trudno będzie zastosować sankcje, w takim przypadku generalnie sądy orzekają, że jest to jednak znikoma szkodliwość czynu. Ten element tych informacji jest bardzo istotny w tym całym systemie kontroli prawidłowego wykorzystania tych pojazdów. Dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Dziękuję bardzo.
Czy ktoś z senatorów...
O! Proszę bardzo.

**Prezes Związku Dealerów Samochodów
Marek Konieczny:**

Marek Konieczny, Związek Dealerów Samochodów.

Ja chciałbym jeszcze raz zwrócić uwagę na... Zwracaliśmy na to uwagę we wszystkich możliwych pismach, a także na posiedzeniu komisji sejmowej, taka poprawka została zresztą zgłoszona, ale nie została uchwalona. Ponawiamy jakby ten apel o zwrócenie uwagi na absolutnie rażąco niewspółmierną sankcję w stosunku do łamania tych przepisów, która jest opisana w art. 56a §1, jest tam kara grzywny do siedmiuset dwudziestu stawek dziennych, co – o ile dobrze pamiętam – można rozciągnąć do kilkunastu milionów złotych. Jest to kolejny przepis, który naraża polskich przedsiębiorców na to, że powtórzą się różnego rodzaju możliwości bankructwa i inne tego typu sprawy. Tak wysoka stawka... Poprawka komisji sejmowej obniżała tę karę o połowę, my proponowaliśmy obniżenie o 1/4 tych siedmiuset dwudziestu stawek dziennych i taką poprawkę wnosimy. Absolutnie uważamy, że to jest straszak, który ma spowodować, że przedsiębiorcy będą czuli ogromny strach przed tym, żeby w ogóle korzystać z dobrodziejstw tej ustawy. Bardzo dziękuję.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Ja mam takie pytanie: czy taka poprawka została złożona?

(Prezes Związku Dealerów Samochodów Marek Konieczny: Przez nas?)

Tak.

(Prezes Związku Dealerów Samochodów Marek Konieczny: Do Senatu nie.)

Proszę złożyć ją do Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, panowie senatorowie zapoznają się z nią, niewykluczone, że ktoś wniesie ją w trakcie posiedzenia plenarnego.

Czy ktoś z panów senatorów przejmuje poprawkę – oj, teraz się zgubiłem – jedenastą? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasie, poprawka dwunasta.

(Senator Janusz Sepioł: Wniosek formalny...)

Proszę bardzo, pan senator Sepioł.

Senator Janusz Sepioł:

Ja chciałbym zwrócić uwagę na to, że w tych uwagach Biura Legislacyjnego w pktcie 12 nie ma sformułowanej konkretnej poprawki. Jeśli ktoś z senatorów nie sformułuje jakiejś konkretnej poprawki, to proponowałbym, żebyśmy przeszli do omawiania następnych poprawek.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

Chcę zwrócić uwagę na to, że dotyczyło to nie tylko tego punktu, ale rzeczywiście zastosowałem tak zwane uproszczenie, zgadza się.

Pan mecenas. Proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Generalnie nie ma tutaj propozycji poprawki. Przygotowanie jednej z alternatywnych propozycji poprawek wymagałoby poznania założeń i współpracy ze stroną rządową. A z uwagi Biura Legislacyjnego będzie wynikała możliwość sformułowania stosunkowo prostej poprawki, czyli skreślenia art. 10. Jeżeli jest taka wola, to mógłbym przedstawić przemawiającą za tym argumentację.

**Zastępca Przewodniczącego
Piotr Gruszczyński:**

No właśnie, dlatego ja się odniosę... Właśnie tak to rozumiałem, dlatego zastosowałem pewien skrót myślowy w tej sprawie.

Poprawka dwunasta.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Nie omawiać poprawki jedenaściej, tak?)

(Głos z sali: Jedenaście została omówiona.)

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Przepraszam, czy...)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Poprawka dwunasta, tak?)

(Głos z sali: Nie, trzynasta.)

Poprawka trzynasta, mój błąd.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: To znaczy, że mam nie omawiać poprawki dwunastej, tak?)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Poprawka trzynasta.

Proszę bardzo.

Panie Mecenasiu, moment, bo w tej chwili nastąpiła konsternacja.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby, żeby została stworzona taka poprawka i chciałby ją przejść? Nie widzę chętnych.

W tym momencie sugestia pana senatora Sepioli jest zasadna.

Poprawka trzynasta.

Proszę bardzo, Panie Mecenasiu.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga trzynasta również dotyczy przepisu przejściowego. Należy przyjąć, że oczywiście nie może budzić wątpliwości zasada, zgodnie z którą przepisy ustawy stosuje się od dnia jej wejścia w życie. Stąd, pomimo braku tego przepisu, oczywistym byłoby, że przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych znajdują zastosowanie do samochodowych osobowych nabytych od dnia jej wejścia w życie, a także do tych samochodów osobowych, które zostały nabyte przed dniem jej wejścia w życie. Jeśli chcielibyśmy zmodyfikować taką zasadę, odpowiedni przepis przejściowy powinien nie tyle potwierdzać oczywistą regułę bezpośredniego działania nowego prawa, ile wskazywać na przypadki, w których, pomimo wejścia w życie nowych rozwiązań, dotychczasowe rozwiązania powinny znaleźć zastosowanie do wskazanych stosunków prawnych.

Ta uwaga jest poparta konkretną propozycją poprawki. Sugerowałbym jedynie drobną korektę techniczną, żeby w pkt 1 i w pkt 2 sformułowanie: „do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastąpić sformulowaniem „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy”. Chodzi o to, żeby było to dostatecznie precyzyjne. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję, Panie Mecenasiu.

Proszę ministerstwo o ustosunkowanie się.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Janusz

Cichoń: Pani dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych. Bardzo proszę.)

Zastępca Dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Maria Kalinowska:

Maria Kalinowska, Departament Podatków Dochodowych.

Ministerstwo jest przeciwne wniesieniu tej poprawki. Naszym celem było przesądzenie o stosowaniu określonych przepisów w określonym momencie. Czyli jeżeli mówimy o przepisach w obowiązującym brzmieniu nadanym niniejszą nowelizacją, chcemy jednoznacznie dookreślić, że będą one miały zastosowanie tylko i wyłącznie do tego wszystkiego, co będzie się działo po dniu wejścia w życie przepisów. Uważamy, że w takim brzmieniu jest to jak najbardziej zasadne i tak powinno pozostać. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Rozumiem, że mikrofon był włączony, ja też tego nie wychwyciłem.

(Zastępca Dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Maria Kalinowska: Tak, tak.)

Dobrze. Nie wychwyciłem tego.

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do...

Proszę, pan senator Czarnobaj.

Senator Leszek Czarnobaj:

Panie Przewodniczący, ja chciałbym zgłosić wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Zastępca Przewodniczącego Piotr Gruszczyński:

Dziękuję bardzo.

Zanim poddam to pod głosowanie, chciałbym zadać pytanie.

Czy ktoś z państwa ma jeszcze jakieś uwagi do całego projektu tej ustawy? Nie ma uwag.

W związku z wnioskiem pana Leszka Czarnobaja zarządzam głosowanie, czyli głosujemy nad przyjęciem ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (3)

Kto się wstrzymał? (0)

Kto jest przeciwny? (1)

Dziękuję gościom, ministerstwu i kolegom senatorom.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, tak. Proponuję, by sprawozdawcą tej ustawy był pan Leszek Czarnobaj, który wyszedł z taką propozycją, żeby sprawnie zamknąć dzisiejszą debatę.

(Senator Leszek Czarnobaj: Tak.)

Pan senator się zgadza. Dziękuję bardzo.

Dziękuję bardzo i do zobaczenia na posiedzeniu plenarnym.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 43)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii